

Vakantietijd 2013

Het hele jaar naar uitgekeken, en dan is het zover: vakantie!

Het gaat om die paar weken, of wat extra dagen vakantie. Weg uit de sleur. Weg uit je eigen omgeving. En dan weer een jaar er tegenaan. Hard werken, ploeteren, en zeker in de huidige crisistijd is het voor velen geen pretje om te werken -indien men nog werk heeft- en het hoofd boven water te houden. Vakantietijd geeft de mogelijkheid om even op andere gedachten te komen.

Het leven is een strijd, en die worsteling valt voor velen soms heel zwaar. Ziekten, zorgen, tegenslagen, sterfgevallen, rouw, echtscheidingen, problemen die zich opstapelen, en dan er even tussenuit. Dat kan frisse lucht geven, nieuw doorzicht doen ontstaan, om met vernieuwde krachten er weer tegenaan te gaan. We weten het allen wel dat we sterfelijk zijn en het leven vergankelijk is. Dat zijn feiten

waarbij we veelal te weinig stilstaan. Vandaag de dag sterven echter veel mensen te vroeg. Het maakt immers wel degelijk uit hoe we leven en hoe lang we leven. Veel mensen sterven in hun jonge jaren, zonder het lange leven te hebben geleefd. Het is waar, we hebben niet alles van het leven in eigen hand, maar we kunnen ons leven wel verlengen, dan wel verkorten. Oorlogen, het verkeer, allerlei ongelukken, ziekten, verslavingen, etc., verslinden veel levens. Jammer, te vroeg!

Wat geeft de psalmist op als onze levenstijd op aarde?

Zie Psalm 90

9 Want al onze dagen gaan henen door Uw verbolgenheid; wij brengen onze jaren door als een gedachte.

10 Aangaande de dagen onzer jaren, daarin zijn zeventig jaren, of, zo wij zeer sterk zijn, tachtig jaren; en het uitnemendste van die is moeite en verdriet; want het wordt snelijk afgesneden, en wij vliegen daarheen.

11 Wie kent de sterkte Uws toorns, en Uw verbolgenheid, naardat Gij te vrezen zijt?

12 Leer ons alzo onze dagen tellen, dat wij een wijs hart bekomen.

Zeventig, tachtig jaren, en het uiterste als moeite en verdriet. Is dan ons leven slechts gebaseerd op kommer en verdriet? Zijn wij lichamelijk en geestelijk op een wijze geconstrueerd door onze Schepper dat we uiterlijk tot ons 70e jaar gezond en fit kunnen blijven, en dat het daarna gedaan is? Sommigen mensen halen de 100 jaar, maar dat is een zeldzaamheid. Het zijn dan ook geheel uitgeleefde mensen als je hun foto's bekijkt in de nieuwsbladen. Wanneer je de 100 haalt ben je een unicum en kom je in het nieuws. De burgemeester komt je bezoeken, etc. Het is een enkeling die niet zozeer aan het verouderingsproces ontsnapt, en die niet sterft aan de gevolgen van het zelfvernietigingsproces waarmee wij als mensen bezig zijn. Zeer weinigen blijken op hun 100e jaar nog fris en actief te zijn. Evenwel kan biologisch gezien een mens op z'n minst 100 jaar worden. De verhouding tussen het aantal jeugdijaren

van dieren en mensen en hun totale levensjaren is ongeveer 1 : 5. De jeugdijaren van een mens, wanneer onze beenderen de juiste hoeveelheid kalk hebben verkregen, liggen op 22 jaren. Hiervandaan moet een mens ongeveer $5 \times 22 = 110$ jaar oud kunnen worden. Lees maar wat er in Genesis 6 staat over de menselijke leeftijd, die op 120 jaar wordt gesteld.

Genesis 6:3 Toen zeide JHWH: Mijn Geest zal niet in eeuwigheid twisten met den mens, dewijl hij ook vlees is; doch zijn dagen zullen zijn honderd en twintig jaren.

Waarom worden momenteel maar enkelen op aarde 120 jaar oud? Wij kunnen volgens professor Michail Tombak in zijn boek "Können wir 150 Jahr werden?" wel 150 jaar worden. De oorzaak van ons korte leven ligt aan onze levensstijl, waardoor wij ons leven verkorten. Wij

mensen doen -goed bezien- ons best om ons leven zo snel mogelijk te verkorten! Dat is niet normaal zult u zeggen. Nee, het is de dwaasheid ten top. En toch doen we allen dingen die dwars tegen de natuurwetten ingaan, waardoor we ons leven verkorten. Wij zijn vervreemd van de natuur en vervreemden er dagelijks nog meer van. Wij dienen aan de natuur getrouw te zijn, gehoorzaam aan de natuurwetten, wat een lang leven verschaft.

Zie Spreuken 3: 1 Mijn zoon! vergeet mijn wet niet, maar uw hart beware mijn geboden.

2 Want langheid van dagen, en jaren van leven, en vrede zullen zij u vermeerderen.

Niet alleen voor de stadsmens, maar ook op het platteland is het tegen-natuurlijke leven doorgedrongen. De mensen, jong en oud, ze vermaken zich liever in bioscopen, dancings, donkere cafés, of achter tv en computer, dan in de vrije natuur. In de bossen en heidevelden komen wij relatief weinig mensen tegen. Waar bevinden zich al de overige mensen. Zaterdagavond moet het héél laat worden tot in de zondagmorgen, anders is het geen goede weekafsluiting. De frisse bos- of zeelucht kennen velen niet meer. Ze zijn gewend aan de uitlaatgassen op de wegen en straten en in de files. Ze zijn gewend aan de sigarettenrook die ze dagelijks inademen. Er moet vervolgens hard gewerkt worden voor de hypotheek en voor de vele luxe. Op tijd naar bed, vroeg opstaan en in de frisse buitenlucht zich begeven zijn belangrijke zaken om vitaal te blijven. Wij zijn immers wat wij eten, denken, inademen en doen. Tegenwoordig denken de mensen niet meer na bij wat zij eten. Als het maar smaakvol is laadt men winkelkarren vol met spullen die bewerkt zijn en vol zitten met E-nummers, geur-, kleur- en smaakstoffen,

waarbij een mens onmogelijk gezond kan blijven. Wanneer je ziet wat de mensen allemaal in hun winkelwagens uit de supermarkten meenemen naar huis, bekruipt je het gevoel van: hoe lang kan dat nog goed gaan? Wanneer de mensen niet wijzer zijn, zouden overheden het moeten verbieden dat ziekmakende etenswaren mogen worden geproduceerd en verkocht. Wanneer wij stoffen eten die van hun eigen natuur beroofd zijn en bewerkt met tegennatuurlijke materialen, is er geen andere weg dan verval. Ons lichaam is geen allesbrander, maar is een uiterst fijne verbrandingsinstallatie, die slechts optimaal functioneert bij hoogwaardige brandstof. Wij zijn van nature geen carnivoren, vleeseters, maar herbivoren, vruchten en zadeneters. Onze ingewanden zijn te lang om onder de vleeseters te worden gerekend. Door onze afwijkende en tegennatuurlijke eetwijze is kanker bijna volksziekte nummer één aan het worden. Plantaardige eiwitten verdienen voor ons lichaam verre de voorkeur boven dierlijke. Er sterven momenteel meer mensen aan overvoeding dan aan ondervoeding. Men kan door nauwkeurige voedselsamenstelling veel gezonder zijn en langer leven. Hoe men echter ook leeft, eet en denkt, voorbij de 120 jaren komt nagenoeg geen enkel mens. Het is ons mensen gezet eenmaal te sterven! Ook daar is vakantietijd voor, om na te denken over ons naderend einde, en zich erop voor te bereiden. Dit is geen doemdenken. Men kan juist best genieten van elke dag die wij leven, erbij krijgen, erbij verwerven. Wanneer wij letten op ons eigen lichaam, hoe mooi en wonderlijk wij gemaakt zijn, dwingt dat tot verwondering en dankbaarheid. Let eens op de dieren, planten, bloemen, bomen, bergen, meren, zeeën, oceanen, planeten, etc., hetgeen grote indruk maakt op onze geest. Ziekten ontstaan door vreemde stoffen in ons lichaam toe te laten, maar ook door belangrijke

stoffen niet op te nemen in ons lichaam. Wij dienen te zorgen dat wij de juiste stoffen en de juiste hoeveelheden ervan in ons opnemen volgens de orde der natuur. Elk mens dat tegen de natuurwetten ingaat, zal daarvan de gevolgen ontvangen. De rekening (bekeuring of boete) die moeder natuur ons presenteert bij overtredingen kan zeer hoog oplopen. De positieve kant van een zo natuurgetrouw mogelijk leven is een lang leven, levensvreugd en gezondheid. In het woord gezondheid komt de zon voor en zonde. De zon is onze levensbron, en zonde is overtreding van de natuurwetten, het anders willen dan wat de Schepper ons voorgeschreven heeft. Neem tijdens de vakantietijd, maar ook elke dag, de tijd om na te denken over uw leven, en maak ernst met uw gezondheid. Kies voor het lange leven, daarbij bedenkend dat ons leven een handbreed is, kort van duur.

In harmonie met de natuur

Gelukkig worden er een aantal mensen -zelfs ambtenaren- wakker, en raden de mensen aan hun kinderen de bossen in te sturen. Zie het artikel:

Stuur de kinderen het bos in

Voor hun welzijn en gezondheid moeten kinderen weer in contact gebracht worden met de natuur. Dat is een belangrijke prioriteit van ruim vijftig (natuur)organisaties, waaronder Milieudefensie. Zij hebben de Nederlandse overheid tijdens de Natuurtop op 22 juni opgeroepen zich hiervoor ook actief in te zetten. In het pamflet 'Ieder kind heeft recht op natuur!' vragen de ondergetekenden om het recht van kinderen op natuur in wetgeving en beleid te veranderen.

Uit onderzoek blijkt dat kinderen die vaak in de natuur komen meer bewegen, beter motorisch ontwikkeld zijn, sneller herstellen van stress, zich beter kunnen concentreren, betere schoolprestaties leveren en fantasierijker en constructiever spelen. Daarnaast eten kinderen die moestuinieren vaker verse groenten en fruit.

De ondertekenaars van het pamflet vragen de overheid daarom de leefomgeving van kinderen te vergroenen, een groene speelinfrastructuur te realiseren, natuur een structurele plaats in het onderwijssysteem te geven en om de verbinding tussen de natuur- en de gezondheidssector te versterken.

Prinses Irene overhandigde het pamflet namens alle betrokken organisaties tijdens de Natuurtop op zaterdag 22 juni aan staatssecretaris Sharon Dijksma van Economische Zaken.

<http://www.milieudefensie.nl/nieuws/algemeen/brede-coalitie-om-kinderen-terug-in-de-natuur-te-brengen>

Vlaams Minister van Leefmilieu Joke Schauvliege geeft alvast het goede voorbeeld en stelt maar liefst 125 extra natuurgebieden en bossen open om kinderen te laten spelen gedurende de zomermaanden : <http://www.she.be/nl/jij/aid1411703/poll-trekt-u-nog-naar-het-bos-om-te-spelen.aspx>

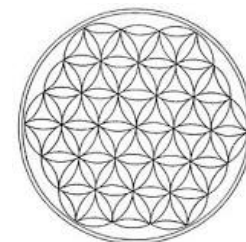
Let me tell you about the birds and the bees and the flowers and the trees : <http://www.youtube.com/watch?v=XKNYiRU0fbc>

(Tot zover het artikel)

Sommige volkeren of stammen leven meer in overeenstemming met de natuur dan anderen. Het is bewezen dat zij die natuurlijk leven gelukkiger zijn en gezonder dan de anderen. Herodotus schreef ongeveer 500 voor Christus het volgende:

"Van alle volkeren ter wereld is dat van Egypte wel het gelukkigste, gezondste en meest gelovige".

De oude Egyptenaren hadden de godin Maát als godin van de kosmische orde. Zij zagen dat álles Eén is, en dat de Ene álles is. Wij Westelingen zijn verdeeld, hebben het leven verdeeld, leven niet in harmonie met de natuur en met de kosmos. Wij kennen zelfs de hogere Eénheid niet meer. Althans wij laten er ons niet door leiden. Wij denken alles technologisch op te kunnen lossen. De oude Egyptenaren kenden de krachten der natuur, maakten gebruik van deze energieën. Men wist nog dat er op aarde krachtplaatsen waren, energiecentra. Men kende de energiegrids op en in de aarde. Men bouwde tempels op plaatsen waar energiekruispunten waren. Te Abydos in Egypte

was een grote tempel van Osiris, de god van dood en leven, van sterven en wederopstanding. Men zag de dood niet als het einde van alles.

Het Osirion

Wie het nog resterende wereldwonder wil zien, moet met vakantie naar Egypte gaan. Daar is de Grote Piramide te Gizeh te bewonderen, het nog enige van de oude zeven wereldwonderen. Wanneer u daar eenmaal bent is een bezoek aan het Osirion zeker de moeite waard.

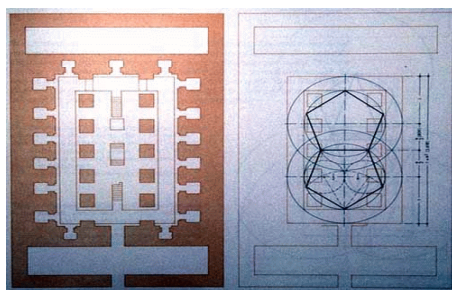
Het Osirion is een zeer oud tempelcomplex, daar waar Osiris begraven zou zijn, als zijnde de belangrijkste god

in Egypte. Het Osirion is geen tempel met hoge torens, niet omhoogwijzende phallussymbolen, maar heeft gangen naar de diepte, in de aarde. Er zijn tunnels en ondergrondse kamers in het Osirion. Het was een plaats voor herstel en gezondheid, en werd gezien als een huis des levens. Men kende er verschillende therapieën. Het doel ervan was om de mens weer in harmonie te brengen met zichzelf, met de natuur en met het universum. Wat wij als mensheid -en zeker in ons

Westen- nodig hebben, is herstel van de harmonie met onszelf, met de natuur en met het universum. Wij zijn vervreemd van onszelf, want anders zouden wij ons eigen nest niet zo bevuild en opbreken. Wij missen het contact met Boven. Wij zullen loon ontvangen naar werken, zie:

Jesaja 3:10 Zegt den rechtvaardige, dat het hem wel gaan zal; dat zij de vrucht hunner werken zullen eten.

11 Wee den goddeloze, het zal hem kwalijk gaan, want de vergelding zijner handen zal hem geschieden.

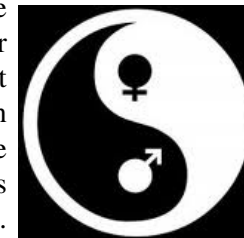

Geometric details by Schwaller de Lubicz. The drawing depicts back to back aspects of the pentagram in relation to the original architecture of the Abydos Temple.

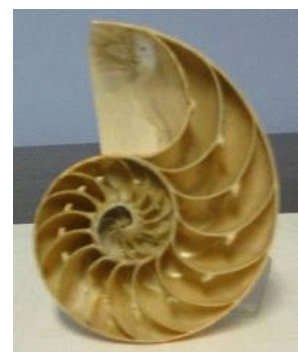
http://www.kch42.dial.pipex.com/egypttour_osirion.html

http://groenontwerp.eu/sacred_geometry.html

In de tempel van Osiris te Abydos zijn een aantal levensbloemen als inscripties aanwezig. Het grondplan van deze tempel lijkt op een moderne chip. In het grondplan zijn geo-figuren aan te brengen zoals op de afbeelding is te zien. Er ontstaan alsdan twee vijfhoeken, die als lemniscaat een symbool vormen van oneindigheid. Ze wijzen tevens naar de wet van dynamische balans. Uit de Eénheid als Bron is álles voortgekomen, en alles keert daar ook weer naar terug na verloop van tijd. In het grote universum is alles in beweging.

Beweging is dynamisch, en dynamisch is polair, een onzichtbare bron van energie. Er werken in het universum twee krachten, die men yin en yang

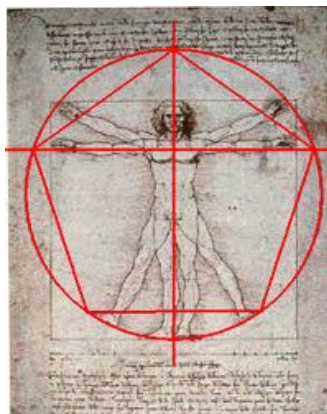

noemt, of mannelijk en vrouwelijk, noord en zuid. Het zijn schijnbare tegenstellingen. Ze werken immers altijd samen en kunnen niet zonder elkaar. Daardoor is er balans en evenwicht. Zonder deze twee krachten is scheppen van iets onmogelijk, en dus ook geen leven. De schepping toont aan via de heilige geometrie dat de natuurlijke beweging van energie (trilling) de weg van de minste weerstand opzoekt, en dat wel met de minste inspanning. De schepping werkt dus zo

economisch mogelijk, efficiënt met een duur woord. Deze simpele weg is de weg van de Gulden Snede-spiraal, die een vorm maakt welke altoos kan groeien zonder van vorm te veranderen. De schepping toont vervolgens dat er een zekere asymmetrie heerst, waardoor een onbalans ontstaat tussen de twee werkzame krachten. Daardoor wordt voorkomen dat het scheppingsproces zich eindeloos zou kunnen herhalen. De schepping heeft niet ten doel dat ze zich eindeloos zou gaan herhalen.

De Gulden Snede-spiraal loopt concentrisch omhoog. Alles hijgt ernaar om vervolmaakt te worden, dat is om in een geestestoestand over te gaan waar onvergankelijkheid heerst. Uit de aardse vergankelijkheidschaos naar de perfecte volmaaktheid. De vraag beantwoordt zichzelf, nl. of

evolutie per toeval had kunnen zorgen voor deze asymmetrie? Er moet immers een ontzagwekkende wijsheid ten grondslag liggen aan deze asymmetrie om een dergelijke wet te bedenken en in werking te stellen.

Ontwikkeling van laag naar hoger, van zienlijk naar onzienlijk, van voorbijgaand naar blijvend, is slechts mogelijk vanwege het vrouwelijke aspect. Door dit vrouwelijke aspect ontstaat enigszins een onbalans in het dynamische evenwicht. Wijst dit naar het verhaal in Genesis 2 en 3, waar Eva de eerste misstap beging? Wanneer de onbalans naar het vrouwelijke aspect overhelt en met de Gulden Snede overeenstemt, laat dat een bijna volmaakte groei zien. De vrouw is de

voortbrengende, de barende. Zo zien wij dat mensen -hier betreft het de vrouw- ingeschakeld worden deel te nemen in het scheppingsproces. Adam is hiervan een voorbeeld, om de aarde te bebouwen en er een paradijs van te maken.

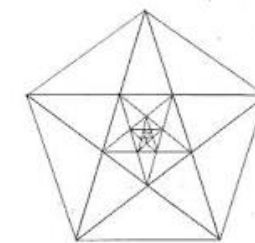
Wij mensen zijn geen werkeloze toeschouwers, maar actieve deelnemers in het scheppingsproces, in de omvorming van lager naar hoger, naar de vervolmaking. De twee krachten yin en yang werken altijd samen, gaan gedeeltelijk in elkaar op, zodat er in het vrouwelijke altijd een klein deel mannelijk aanwezig is, en in het mannelijke is altijd een klein deel vrouwelijk aanwezig. Het werkt als inspiratie en expiratie, inademing en uitademing, naar binnen en naar buiten gericht, afbraak en opbouw, veroudering en vernieuwing, etc.

Het scheppen van een veelheid der dingen, met daarin het principe van de Gulden Snede-verhouding heeft ten doel om dat vele in de schepping weer aan elkaar te verbinden tot éénheid, tot één geheel. In de veelheid der dingen, in de delen ervan is altijd het geheel aanwezig, en omgekeerd zijn in het geheel altijd de delen aanwezig. Hoe wonderbaar zit de schepping toch in elkaar!

De Gulden Snede-verhouding scheidt symmetrie in vormen vanuit asymmetrie, wat wij verstandelijk niet kunnen bevatten. Het pentagram geeft ons zichtbaar deze stelling aan. In het pentagram is de verhouding tussen de lengte van de lijnen die de hoekpunten vormen, en de lijnen die in het midden het pentagon vormen, zo dat dit de Gulden Snede-verhouding vormt, waarmee de asymmetrie uitgedrukt wordt. Opmerkelijk dat in het Osirion via de levensbloemen dit scheppingsmysterie reeds bij de oude Egyptenaren bekend was.

Wet van oorzaak en gevolg

Op iedere actie volgt een reactie. Een reactie wordt altijd veroorzaakt door een actie. Het is een boemerang-effect. Alle gevolgen hebben een oorzaak, en toeval bestaat niet. Op de som van ons denken, spreken, doen en laten als actie, volgt altijd een reactie. Uit deze reactie dienen wij lering te trekken, of actie te ondernemen. In het boek Prediker worden wij opgeroepen om blij te zijn, ons te verheugen over onze arbeid en bezigheden, want dat is ons deel. Om blij te zijn moeten er omstandigheden zijn waarop wij ons kunnen verheugen. Blijdschap is een medicijn. Levensvreugde maakt gezond. Droevig zijn drukt terneer, kan ons ziek maken. Wij zijn of worden wat wij zaaien, en wat wij zaaien zullen wij oogsten. Een hof doet uitspruiten wat erin gezaaid is. Zaaie men er knollen in, dan kan men niet verwachten dat er citroenen geoogst kunnen worden. De mens is daarbij ook wat hij eet. Denken, doen, handelen, het is alles van belang dat we ons positief opstellen. Niet dat we slachtoffers zijn van de wet van oorzaak en gevolg. Van de slachtoffer rol kunnen wij ons bevrijden. Daartoe moeten wij niet naar buiten kijken, maar naar binnen.

Hoe het zit met vergeving is evenzeer afhankelijk van ons oprecht berouw. Op overtreding volgt straf, maar op oprecht berouw volgt vergeving. God straft niet, maar wij straffen onszelf. Onze daden maken ons vrij of slaaf, schuldig of rechtvaardig. In zekere zin vergeven wij onszelf onze misstappen, wanneer wij oprecht berouw tonen. Dat werkt

bevrijdend op ons geweten. Wij kunnen niet ontsnappen aan de gevolgen van onze daden, van ons denken, doen en spreken. Wanneer wij ons daarover beklagen, nemen wij niet zelf de verantwoordelijkheid op ons die bevrijdend werkt. Wanneer wij negatief denken, doen en spreken, kunnen we niet verwachten dat er positieve vruchten kunnen worden geoogst. Wij scheppen onze eigen goede werkelijkheid, niet slechts met onze handen, maar meer uit de liefdevolle houding van ons hart.

Onze leefruimte

Rondom de aarde zit een klein laagje lucht dat ons beschermt tegen allerlei gevaren uit de ruimte. Laten we zuinig zijn op dit kleine luchtlaagje! Laten we toch niet ons luchtlaagje afbreken en bevuilen, dat wil zeggen onze leefruimte bezoedelen. Wat gaat er al dagelijks de lucht in aan vervuiling via schoorstenen van fabrieken! Wat krioelt het soms in de lucht van chemtrails, die witte of grijsachtige strepen van speciale vliegtuigen die deze troep in de lucht sproeien, zogenaamd voor militaire doeleinden. Er zit barium in, en veel meer chemische stoffen. Barium is een aluminiumproduct dat zorgt voor Alzheimer. Dat redeloze dieren van hun leefruimte soms een bende maken is tot daar-en-toe. Dat redelijke mensen hun eigen leefmilieu verzieken, hun bescherming opbreken en zich blootstellen aan kosmische stralingen, hun voedsel bewerken, hun tijd verspillen, etc., en zichzelf de das om doen, is hen wel degelijk toe te rekenen. Waar is het besef van duurzaamheid, het zorgen voor de toekomst? Wij zitten vast aan het geld, aan economisch denken en handelen, het maakt niet uit wat en waarin. Als het maar geld op levert kan er alles bij door. Van afval maken we lekkere dingen, van varkenshuiden maken we drop. Van foetussen maken we eiwitten die de bakker door de slagroomtaart doet. Verantwoordelijkheid voor de aarde en voor onszelf is ver zoek.

Wij als Israel in het Westen dienen een voorbeeld te zijn voor de wereld. Dat zijn we in sommigen opzichten ook wel. Maar a n d e r z i j d s g e v e n w i j de wereld en mensheid een zeer slecht voorbeeld, door niet naar de wetten van de natuur te leven en te handelen. Vandaar zoveel ziekten, leed, geweld, pijn, oorlog, etc. Zolang wij deze dingen nog zien als een noodwendig onderdeel van de economie waarvan wij deel uit maken, zijn we nog niet aan een betere wereld toe. Een economisch systeem dat zich alleen maar wil verrijken over de ruggen van anderen, waar de één z'n dood de ander z'n brood is, is ten dode opgeschreven.

Alles in de kosmos berust op illusie

Alles wat eindig is is een illusie. Alleen wat oneindig is is werkelijkheid. Deze stelling leerden reeds alle oude metafysici. Alleen in onze verbeelding bestaan de dingen die we met onze zintuigen waarnemen. Slechts het bovennatuurlijke in de voor ons nog onzichtbare geestenwereld bestaat echt. Ook filosofen als Kant en Schopenhauer bevestigden dat de natuur een illusie is voor onze zintuigen. Werkelijk is alleen de onveranderlijke geest. Al het andere is voorbijgaand, wijzigbaar, leeg en illusie. Ook in het Boedhisme leeft deze opvatting. De moderne kwantumfysica bevestigt deze stellingen, aangezien het atoom voor het grootste deel leeg is. De Bijbel bevestigt ook deze stellingen, namelijk dat wij leven in ijdelheid, als in een (drog) beeld. De dingen die we zien zijn tijdelijk, en de dingen die we niet zien zijn eeuwig.

Psalmen 39:6 Immers wandelt de mens als in een beeld, immers woelen zij ijdelijk; men brengt bijeen, en men weet niet, wie het naar zich nemen zal.

2 Corinthiërs 4:18 Dewijl wij niet aanmerken de dingen, die men ziet, maar de dingen, die men niet ziet; want de dingen, die men ziet, zijn tijdelijk, maar de dingen, die men niet ziet, zijn eeuwig.

Overal waar wij in de Bijbel -vooral in de boeken der Psalmen, Spreuken en Prediker het woord ijdelheid lezen, kunnen we daarvoor ook 'leegte' lezen.

Psalm 144:4 De mens is der ijdelheid gelijk; zijn dagen zijn als een voorbijgaande schaduw.

Prediker 1:2 Ijdelheid der ijdelheden, zegt de prediker; ijdelheid der ijdelheden, het is al ijdelheid.

Prediker 1:14 Ik zag al de werken aan, die onder de zon geschieden; en ziet, het was al ijdelheid en kwelling des geestes.

Men kan reizen waarheen men wil op aarde. Men kan bezichtigen wat maar te bezichtigen valt. Men kan niets meenemen in het graf waar wij allen naar toe gaan. Alles is aan de vergankelijkheid onderworpen. Waar ter wereld men ook gaat. Wat voor schoons ons oog kan waarnemen aan natuurschoon, ondanks dat wordt ons oog niet verzadigd.

Prediker 1:8 Al deze dingen worden zo moede, dat het niemand zou kunnen uitspreken; het oog wordt niet verzadigd met zien; en het oor wordt niet vervuld van horen.

Leegheid heerst overal en biedt geen bestendigheid, houvast, blijvende vrede, rust en volmaakte vulling. Het kan ook niet, aangezien alleen de wereld van de geest blijvend is, en daar alleen ware vrede heerst. Hoe mooi landschappen, bloemen, vogels, dieren, of mensen ook moge zijn, ze zijn broos, tijdelijk, aan de verderfenis onderhevig, ergo ijdelheid. Wat wij ook maken, bedenken en bouwen, het verouderd, is maar even nieuw. Alles gaat weer ten onder. Kijk maar naar oude gebouwen, naar machines en andere voorwerpen. De bloemen verwelken, het gras verdort, het hout verrot, ijzer verroest, stenen worden door erosie aangetast. Slechts goud heeft een glans van volmaaktheid.

Hierna laten wij ter illustratie een stukje volgen uit het boek van J. Mathijs Acket "De verborgen schat van 't wijze hart".

p.184: De mensch verlangt altijd naar nieuwe prikkels, stoffelijke en geestelijke. Pas is het ene genoten, of hij zoekt naar het andere. En als hij

afstand doet van het ene, dan is het maar om het andere ervoor in de plaats te nemen. Is een genotsvermogen afgestompt, dan maar door nieuwe vormen van prikkeling, nieuwe lust gewekt. Nieuw! Nieuw! Beweging, roering, streeking, schokking. Oogen, ooren, neus, tong, alle zinnen en zenuwen willen gewekt worden, alsof ze den dood vreesden in rust. Ijdelheid, eerzucht, hebzucht, wedijver, wrok, jaloezie, zinnelijkheid in alle vormen, alle begeerten openen hun mond, en vragen voedsel in de daad, in het woord, bij lektuur of toneelspel, in fantazie, in het droomen en bij het waken. De gedachten willen bewegen, en zoeken naar ongewone dingen en gebeurtenissen, die verwondering wekken.

De mensch gruwt van de leegheid, de stilte, de rust. Als men hem een prikkel ontnemt, waaraan hij verslaafd was: een sigaar of een glaasje, een koekje of een boekje of een bezoekje, een praatje of een reisje, dan komt zijn ziel in opstand; alles vertoornt hem, het kleinste woord, de kleinste tegenstand. Ofwel, zijn ziel zinkt in diepe verslagenheid en klaagt dat het leven nu alle bekoring heeft verloren. Hij kan het zo niet uithouden. Geef hem toch zijn lieve kleine prikkeltjes terug, dat hem het leven zoet maakte, en waar hij alle leed gewillig om verdroeg.

Leegheid, stilte, rust zijn een gruwel die brengt tot zelfmoord. Een man heeft heel zijn leven gewroet om geld; nu bezit hij het, meer dan hij òp kan. Maar hij kan niet ophouden met wroeten om nieuw geld, dat hij nergens voornodig heeft. Het is ook niet om het geld, maar het is om den prikkel. Overpeinzen en plannen maken; dan streven, strijden, waarbij zijn vijanden hem vriendendienst bewijzen; dan juichend bereiken, het geld ontvangen en wegbergen. En dan is het uit; het nieuwe geld heeft geen waarde meer; de prikkel heeft opgehouden.

Zoo is het met het geld; zóó met het zingenot; zóó met de eer. Altijd op jacht; totdat de mensch gaat sterven, midden in een jacht op wat nieuws. Dan klaagt hij omdat hij doodmoe, voor zijn laatste prooi binnen is. Maar hij zou zeker nog een laatste ontdekt hebben, en dan nog een, en nog een,

zonder einde. Leven is streven; jagen en gejaagd worden; begeren, grijpen.

Goed, goed. Het moet blijikbaar zoo wezen. De filosoof is geen vijand van de natuur. Hij is onderworpen aan dezelfde wetten als de eerste de beste. Maar hij heeft geschapen een diepe rust in zich, ook in de felste beweging, en sticht en onderhoudt die dagelijks. Hij streeft zonder zich te bewegen; hij strijdt zonder vijandschap; hij slaagt of faalt, en is blij of droevig, zonder verstoring in het gemoed. Hij leeft altijd in een huis der ruste, een retraitehuis. Kom eens binnen bij hem; zet u neder. Neen, begin niet te praten, laat ons wat zwijgen. Kijk niet zo onrustig rond; sluit uw oogen. Hoe woelt gij heen en weer; kunt gij het niet uithouden? Kunt ge uw eigen gezelschap niet velen? Nog teveel onrust in het lijf?

Het is ook zoo stil hier; zoo leeg en eenzaam..... Ja, het is hier het huis der eenzaamheid. Welk een angst komt er in uw oog. Ik zie iets krankzinnigs. Gij staat op en loopt naar den muur en grijpt een spiegelte om er uzelf in te zien, die gruwelijke zelf; dat onuitstaanbaar gezelschap, dat gij altijd met schrik hebt ontvlucht.

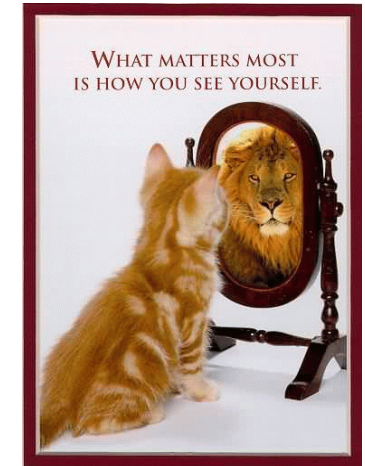
Juist dat spiegelte; daarheen leidt de goede weg. Daartoe moet het komen: uzelf zien en doorzien; om uzelf heen loopen; naar uzelf kijken als een kleine wereld, waarin de groote wereld woont en leeft; en als uw verstand dan lang genoeg heeft gekeken van buiten naar binnen, dan zal het zelf naar binnen gaan, en wonen en regeeren in die kleine wereld om er redelijkheid te brengen, orde, regel, rust. Er zal geen benaauwdheid van leegheid en stilte meer om u wezen, want het zal vol zijn van gebeuren en sprekende stemmen in u en om u heen. Want zonder uit uw venster te kijken, zult gij de wereld zien, zoals de filosoof Laotse zei. (Tot zover het citaat uit het boek van Acket)

Op onderstaande website staat het volgende gedicht:

<http://drambal.wordpress.com/2012/11/17/spiegel-van-mijn-leven/>

ik kijk in de spiegel
maar ben ik dit wel
ben ik die jongen met dat blonde haar
en die blauwe ogen
die zegt gelukkig te zijn

om wie hij is
zijn rijkdom
en wat hij bereikt heeft
kun je aan mij zien hoe ik ben
of je mij kan vertrouwen
ik zal je helpen
of jou alleen je weg laten gaan
ik zou heel veel met je praten
of verlegen weg gaan
kun je aan mij zien hoe ik in elkaar zit?
ik denk toch van niet
achter die spiegel
daar schuil ik
daar zijn mijn dingen en mijn gedachten
dingen die gewoon bij mij horen
pijn, verdriet en overleven
maar ook
kracht, trots en geleerde lessen
in de spiegel
zie ik pas mijn ik

Vakantieadvies

Geef uw ogen gerust de kost naar buiten om te zien wat maar te bezichtigen valt. Zoek de rust niet buiten, maar kijk ook in de spiegel en zoek de rust in uw hart. Er staan in deze brochure voldoende adviezen, welgemeend en op uw welzijn gericht.

Tot slot nog een laatste advies in deze vakantietijd uit Spreuken 8:

- 32 Nu dan, kinderen! hoort naar Mij (de Wijsheid); want welgelukzalig zijn zij, die Mijn wegen bewaren.
- 33 Hoort de tucht, en wordt wijs, en verwerpt die niet.
- 34 Welgelukzalig is de mens, die naar Mij hoort, dagelijks wakende aan Mijn poorten, waarnemende de posten Mijner deuren.
- 35 Want die Mij vindt, vindt het leven, en trekt een welgevallen van JHWH.
- 36 Maar die tegen Mij zondigt, doet zijn ziel geweld aan; allen, die Mij haten, hebben den dood lief.